

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **JUDr. T. H.**, zastoupeného Mgr. Antonínem Hulvou, advokátem se sídlem Opava, nám. Republiky 2/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.2.2013 č.j. MSK 162878/2012, sp. zn. DSH/38785/2012/Now, **o dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.2.2013 č.j. MSK 162878/2012, sp. zn. DSH/38785/2012/Now žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy ze dne 19.11.2012 zn. 7253/2012/DOPR/KoV. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c, odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 6.3.2012 v 8.25 hod. řídil motorové vozidlo Ford Mondeo RZ: X po účelové komunikaci v areálu Slezské nemocnice v Opavě, kde se při couvání z parkovacího boxu nechoval ohleduplně a ukázněně, ohrožoval život, zdraví nebo

majetek jiných osob i svůj vlastní, kdy při couvání narazil do přední části zaparkovaného motorového vozidla Škoda Octavia RZ: X. Tímto jednáním měl žalobce porušit ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu a za spáchání uvedeného přestupku mu byla uložena pokuta 1.500,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v paušální částce 2.500,- Kč. Tímtež rozhodnutím správní orgán I. stupně zastavil řízení vedené ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1, písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit M. D. tím, že dne 6.3.2012 okolo 8.25 hod. jako řidič zaparkoval motorové vozidlo Škoda Octavia RZ: X na účelové komunikaci v areálu Slezské nemocnice v Opavě, kde s vozidlem nezastavil a nestál vpravo ve směru jízdy, co nejbližší k okraji pozemní komunikace, čímž měl porušit ust. § 25 odst. 1, písm. a) zákona o silničním provozu, neboť předmětný skutek není přestupkem.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž namítal, že jeho jednání nenaplní formální ani materiální znaky „specifikovaného přestupku“. Žalobce má za to, že žalovanému jakožto odvolacímu orgánu nepřísluší posuzovat věrohodnost svědeckých výpovědí, kdy účastníky či svědky nevyslechl a vycházel toliko ze zprostředkovaných informací prostřednictvím spisové dokumentace. Svědek P. nesprávně uvedl místo na vozidle M. D., do kterého mělo narazit vozidlo žalobce. Tento svědek uvedl jako místo střetu blatník vozidla Škoda Octavia, na němž bylo dřívější poškození laku, které požadoval M. D. opravit na náklady pojišťovny, přičemž znalec jednoznačně konstatoval, že pokud došlo ke střetu, jednalo se pouze o otěr, ke kterému mělo dojít v místě předního nárazníku vozidla M. D. Žalobce dále v žalobě uvedl, že pokud byl ochoten se s M. D. dohodnout bez účasti Policie ČR, pak chtěl předejít složitému správnímu řízení, přičemž si byl jist, že ke škodě nedošlo a že by předmětné vozidlo bylo řádně prohlédnuto likvidátorem pojišťovny. Pokud by měl správní orgán dojít k závěru, že došlo ke střetu vozidel, jednoznačně nedošlo ke vzniku škody na vozidle M. D. Žalobce má za to, že nebyl dán materiální znak přestupku a přestupkové řízení vůči jeho osobě mělo být zastaveno. Poukázal v této souvislosti na rozsudek NSS ze dne 14.12.2009 č.j. 5As 104/2008-45. Vycházejí z tohoto rozsudku trvá žalobce na tom, že nedošlo ani k doteku vozidel, když parkovací senzory jeho vozidla v inkriminovaný okamžik nevydávaly nepřetržitý zvuk. I kdyby k doteku či otěru vozidel došlo, nebyla v důsledku toho způsobená škoda a je otázkou, zda vůbec došlo k naplnění formální stránky přestupku. Pokud by soud dospěl k závěru, že formální stránka přestupku byla naplněna, pak podle žalobce není naplněna materiální stránka, neboť pouhý dotek vozidel neohrožuje majetek jiných osob ani majetek vlastní, není-li způsobilý přivodit škodu. K otázce škody poukázal žalobce na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16.6.2011 sp. zn. 25Cdo 2041/2009, kde je tento pojem definován. Závěrem své žaloby žalobce vyslovil nesouhlas se závěry správního orgánu ohledně přestupku M. D., namítal, že jeho vozidlo bylo zaparkováno naproti parkovacím stánům, takže ztěžoval parkujícím řidičům výjezd z parkovacího boxu. Areálem Slezské nemocnice v Opavě projíždějí vozidla záchranné služby, takže zaparkované vozidlo omezovalo řidiče těchto vozidel. V důsledku nesprávného zaparkování vozidla řidiče D. byl ztížen výjezd z parkoviště, byli omezeni ostatní řidiči silničního provozu, kteří kvůli vozidlu D. museli vjet do protisměru, byli omezeni řidiči sanitních vozidel i rychlé záchranné služby a jeho vozidlo omezovalo ostatní účastníky silničního provozu.

Žalobce se ze shora uvedených důvodů domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2013 č.j. MSK 162878/2012, sp. zn. DSH/38785/2012/Now, z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i z připojeného správního spisu Statutárního města Opava sp. zn. 723/2012/DOPR a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Statutárního města Opava vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení o přestupku Policie ČR, dopravního inspektorátu Opava ze dne 26.3.2012, že dne 6.3.2012 v 8.25 hod. došlo k dopravní nehodě v Opavě, ul. Olomoucká 86 – místní komunikace, areál nemocnice Opava před budovou V. Žalobce prováděl couvání s vozidlem značky Ford Mondeo RZ: X z parkovacího místa na místní komunikaci v objektu nemocnice Opava u pavilonu V, kdy přehlédl za sebou zaparkované osobní vozidlo značky Škoda Octavia RZ: X, které zde zaparkoval M. D. Žalobce na místě dopravní nehody nesouhlasil s tím, že do zaparkovaného vozidla Škoda narazil a tvrdil, že ke střetu mezi vozidly nedošlo. V rámci ohledání vozidel byly na obou zúčastněných vozidlech zjištěny stopy po možném střetu;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 26.3.2012, že žalobce vypověděl, že dne 6.3.2012 okolo 8.25 hod. jel s osobním vozidlem značky Ford Mondeo do objektu nemocnice v Opavě směrem k pavilonu chirurgie. Zaparkoval u uvedené budovy a to na prvním místě vedle parkovacího místa určeného pro tělesné postižené. V uvedené době se na místě pro postižené nenacházelo žádné vozidlo. Na místní komunikaci přilehlé k parkovišti v uvedenou dobu stálo zaparkováno osobní vozidlo značky Škoda. Asi po 15 minutách se do vozidla vrátil a počal vyjíždět z parkovacího místa, vedle jeho vozidla nebylo na místě pro postižené zaparkováno žádné vozidlo. Jeho vozidlo je vybaveno parkovacími senzory jak na přední, tak i zadní části vozidla. Když se blížil k zaparkovanému vozidlu Škoda, počal senzor v krátkých intervalech pípat, to znamená, že od vozidla Škoda musel být vzdálen asi 50 cm. Po tomto upozornění zastavil a chtěl s vozidlem opustit areál nemocnice. Při couvání nezaslechl žádnou ránu ani otěr o jiné vozidlo, neměl zapnuté rádio. V tu chvíli na něj začal křičet nějaký pán, že má ihned zastavit, že mu narazil do jeho auta. Zajel zpět na parkovací stání, ze kterého vyjel a pán na něj vyrukoval, že se domluví. Požadoval po něm 3.000,- Kč na ruku anebo napíšu protokol pro pojišťovnu, ve kterém žalobce uzná pokřivený blatník a oprýskaný lak na tomto blatníku, nové světlo, nový přední nárazník. Také uvedl, že si opravu vozidla vyřídí sám, protože se zabývá podnikáním, opravou nebo lakováním vozidlem. Žalobci bylo jasné, že „chce natáhnout pojišťovnu“, proto protokol odmítl podepsat, zvláště při vědomí, že k žádnému nárazu nedošlo. Následně pán na místo přivolal policii;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 21.3.2012, že M. D. vypověděl, že dne 6.3.2012 okolo 7.45 hod. řídil osobní vozidlo značky Škoda Octavia RZ: X. Ve vozidle s ním jel jeho děda J.P., který je plně invalidní a omezený v pohybu s onkologickými problémy. V 8.00 hod. vjížděl do areálu Nemocnice Opava a vozidlo zaparkoval na parkovišti u oddělení chirurgie – pavilon V. Vozidlo zaparkoval na místě vyhrazeném pro tělesné postižené. Po zaparkování šel s dědou na oddělení urologie, protože má problémy s chůzí. Z okna ošetřujícího lékaře viděl, že na vedlejším parkovacím místě zaparkovalo osobní vozidlo Ford, jehož řidič zaparkoval tak nešťastně, že částí vozidla zasahoval do parkovacího místa pro tělesné postižené, ve kterém měl zaparkováno vozidlo on. Měl obavu, že děda bude mít problémy s nastoupením do vozidla, proto jej ponechal v čekárně před ordinací a šel své vozidlo přeparkovat. S vozidlem vycouval na přilehlou komunikaci a to tak, že přední část vozidla směřovala k výjezdu z nemocnice a levý bok vozidla byl na úrovni pravého okraje přilehlé komunikace naproti parkovišti. Poté šel vyzvednout dědu a odvést ho k vozidlu. Po 10 minutách se vrátili k vozidlu, a když byli ve vzdálenosti asi 3 metry, viděl, že vozidlo Ford zaparkované původně vedle jeho vozidla, počalo z parkovacího místa couvat. Řidič uvedeného vozidla z parkovacího místa couval velmi svižně a následně narazil zadní částí vozidla Ford do pravé přední části jeho zaparkovaného vozidla. Po střetu slyšel náraz a jeho vozidlo se zahýbalo. Následně řidič vozidla Ford zastavil a s vozidlem se vrátil zpět do parkovacího místa, ze kterého vycouval. Následně řidič vozidla Ford konstatoval, že k žádnému poškození na jeho vozidle nedošlo a hodlal z místa nehody odjet. S jeho tvrzením nesouhlasil a požadoval o prošetření celé události. Řidič vozidla Ford stále trval na svém a po upozornění, že bude volat policii, s ním dále nekomunikoval. V době, kdy policii již volal, tak se domáhal domluvy na místě bez její přítomnosti. To však odmítl a trval na příjezdu policie. Policie celou událost zdokumentovala a provedla zaměření poškozených zjištění;

- z úředního záznamu ze dne 26.3.2012, že J.P. uvedl, že dne 6.3.2012 okolo 7.45 hod. jel se synovcem M.D. na vyšetření do nemocnice v Opavě. Vozidlo zaparkoval M. D. na parkovišti u pavilonu chirurgie na místě pro tělesné postižené, neboť on sám je tělesně postižený a vozidlo bylo takto označeno. M. D. mu pomohl dojít do ordinace, a když vycházeli, tak si D. všiml, že vedle jejich vozidla zaparkovalo jiné vozidlo tak nešťastně, že by nemohl do jejich vozidla nastoupit. Nechal jej proto v čekárně a šel s vozidlem vyparkovat, aby mohl do něj nastoupit. Po chvíli se vrátil a společně šli k vozidlu. Když byli od vozidla asi 4 metry, tak k vozidlu, které bylo zaparkováno původně vedle jejich vozidla, přiběhl nějaký muž a začal s vozidlem couvat, přičemž zadní částí svého vozidla narazil do jejich vozu, které bylo zaparkováno na komunikaci přilehlé k parkovišti. Slyšel ránu a jejich vozidlo se pohnulo. Následně vozidlo, které narazilo do jejich vozidla, zajelo zpět na parkovací místo, ze kterého vycouvalo. M. D. s řidičem tohoto vozidla něco řešil a po chvíli na místo přijela policie a probíhalo nějaké šetření. On sám seděl ve vozidle, protože mu po vyšetření nebylo dobře a před ukončením šetření byl otcem M. D. z místa odvezen domů;

- dne 6.3.2012 byl Dopravním inspektorátem Opava sepsán protokol o nehodě v silničním provozu a k němu připojen plánek místa dopravní nehody, včetně fotodokumentace a fotokopie průkazu ZTP vystaveného na jméno J. P.;

- dne 2.5.2012 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení o přestupku a nařídil jednání dne 28.5.2012. Z protokolu o tomto ústním jednání je zjištělé, že při něm byli vyslechnuti žalobce i M. D., oba jako obvinění z přestupku. Žalobce setrval na tvrzení, že nedošlo ke střetu ani otěru jeho vozidla o vozidlo M. D., že neslyšel žádnou ránu a že má ve vozidle nainstalovány parkovací senzory. Nad rámec shora uvedené výpovědi žalobce uvedl, že mu D. ukazoval na svém vozidle drobné oděrky a škrábance, prasklé světlo, prasklý lak na pravém blatníku a domáhal se podpisu protokolu pro pojišťovnu, kde chtěl všechny tyto díly označit za poškozené. Když to odmítl, požadoval 2.500,- až 3.000,- Kč a tím budou vyřízeni. Když odmítl i tento návrh, trval D. na přivolání policistů. M.D. u ústního jednání rovněž vypovídal obdobně jako ve shora uvedeném podání vysvětlení a nad rámec toho dodal, že bylo fotodokumentací pořízenou Policií ČR zdokumentováno, že na obou vozidlech jsou v místě střetu oděrky, které spolu souvisí a které odpovídají jak vzdálenostně, tak výškově, přičemž nebylo složité prokázat, aby žalobce bez pohnutí volantů vycouval zpět až k jeho vozidlu a policie následně zjistila, že pruh v nárazníku od tažného zařízení a další oděrky se shodují;
- ze svědecké výpovědi Bc. M. T., že když přijel na místo na základě oznámení, bylo vozidlo Škoda zaparkováno u levého okraje v původním postavení a druhé vozidlo v postavení původním nebylo, bylo najeto k parkovacímu boxu. Řidič vozidla Škoda tvrdil, že mu měl druhý řidič při couvání z parkovacího boxu do vozidla narazit, s čímž však druhý řidič nesouhlasil. Proto bylo provedeno ohledání obou vozidel a na vozidle Škoda byla zjištěna prohlubeň na předním nárazníku, nějaký otěr byl na pravém předním rohu nárazníku a řidič ještě uváděl, že vlivem nárazu došlo i k odloupení laku a posunutí světlometu. Na druhém vozidle byl zjištěn otěr na tažném zařízení, ale zda byl ještě nějaký otěr zjištěn na nárazníku či kufru, to už svědek přesně neví;
- ze svědecké výpovědi J. P., že vypovídal shodně jako je uvedeno v úředním záznamu ze dne 26.3.2012. U této výpovědi uvedl, že když mohli být s M. D. od vozidla cca 4-5 metrů viděl, jak vycouvává vozidlo a naráží do pravé přední části jejich vozidla. Jednalo se o náraz;
- ze znaleckého posudku znalce z oboru dopravy a strojírenství, odvětví doprava silniční, motorová vozidla, stroje a zařízení Ing. A.K., PhD., že vozidla Ford a Škoda se v době nehodového děje nacházela ve vzdálenosti přibližně 5 metrů a lze s jistotou konstatovat, že žalobce mohl při řádném přesvědčení se o situaci za sebou vozidlo Škoda před zahájením couvání vidět. Dopravní nehodě mohl zabránit zastavením v dostatečné vzdálenosti od vozidla Škoda, nejlépe ihned po zaznění signálu parkovacího senzoru. Znalec považuje výpovědi žalobce M. D. i svědecké výpovědi svědků P. a T. jako techniky přijatelné. Jako techniky přijatelný hodnotil i střet mezi zadní částí couvajícího vozidla Ford a přední částí stojícího vozidla Škoda. Za předpokladu, že se na vozidle Ford před střetem nenacházel otěr na tažném zařízení a na vozidle Škoda se nenacházely otěry na jeho předním nárazníku, lze s pravděpodobností hraničící s jistotou konstatovat, že ke střetu mezi vozidly došlo. Poškození vozidla Škoda nelze dát v plném rozsahu do souvislosti s předmětnou událostí, kdy jako nesouvisející je s pravděpodobností hraničící s jistotou hodnoceno poškození pravého směrového světla a pravého předního blatníku. Jako související jsou hodnoceny otěry na předním nárazníku

vozidla Škoda s tím, že tyto otěry nejsou hodnoceny jako poškození. K dotazu žalobce, zda došlo s naprostou jistotou a bez jakýchkoliv pochybností ke střetu vozidel, znalec uvedl, že tento střet je na základě dostupných spisových podkladů technicky přijatelný a za předpokladu, že se na vozidle Ford před střetem nenacházel otěr na tažném zařízení a na vozidle Škoda se nenacházely otěry na jeho předním nárazníku, lze s pravděpodobností hraničící s jistotou konstatovat, že ke střetu mezi vozidlo došlo. K dalšímu dotazu, zda poškození na vozidle Škoda Octavia jsou bez jakýchkoliv pochybností způsobena střetem s vozidlem Ford Mondeo, znalec odpověděl, že poškození vozidla Škoda nelze v plném rozsahu dát do souvislosti s předmětnou událostí, kdy s pravděpodobností hraničící s jistotou je jako nesouvisející hodnoceno poškození pravého směrového světla a pravého předního blatníku. Jako související jsou hodnoceny otěry na předním nárazníku vozidla Škoda s tím, že tyto otěry nejsou hodnoceny jako poškození;

- z rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy, oddělení dopravních přestupků ze dne 8.8.2012, že tímto rozhodnutím byl uznán M. D. vinným spácháním přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a že mu byla uložena pokuta dle ust. § 125c odst. 4, písm. f) ve výši 1.500,- Kč. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o přestupku proti obviněnému JUDr. T. H. K odvolání M. D. bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 15.10.2012 a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k dalšímu řízení;

- dne 8.11.2012 uskutečnil správní orgán I. stupně ústní jednání o přestupku a následně dne 19.11.2012 vydal nové rozhodnutí, kterým, jak shora uvedeno, uznal vinným z přestupku žalobce a řízení o přestupku proti obviněnému M. D. zastavil.

Součástí správního spisu je dále odvolání žalobce ze dne 22.11.2012, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Žalobce především namítal, že se nedopustil vytýkaného přestupku, neboť „jeho jednání nenaplníuje formální ani materiální znaky specifikovaného přestupku“. V této souvislosti žalovanému vytýkal, že účastníky řízení ani svědky nevyslechl a že vycházel toliko ze zprostředkovaných informací vyplývajících ze spisové dokumentace. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, u nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. V citovaném zákonném ustanovení je zakotven omezený revizní princip, při němž odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Není proto povinností odvolacího správního orgánu provádět znovu veškeré důkazy, které byly provedeny v řízení prvoinstančním, naopak odvolací orgán přezkoumává zákonnost odvolání napadeného rozhodnutí především na základě spisové dokumentace správního orgánu I. stupně. Jestliže tedy žalobce žalovanému vytýkal, že účastníky ani svědky nevyslechl a že vycházel pouze ze zprostředkovaných

informací obsažených ve spisové dokumentaci, nemůže být tato žalobní námitka důvodná.

Žalobce zpochybnil věrohodnost svědecké výpovědi svědka P. v tom, že nesprávně uvedl místo na vozidle M. D., do kterého mělo narazit vozidlo Ford Mondeo, kdy uvedl tímto místem blatník vozidla Škoda Octavia, kdežto znalec konstatoval, že pokud došlo ke střetu, jednalo se pouze o otěr, ke kterému mělo dojít v místě předního nárazníku vozidla M. D. Jestliže žalovaný vyhodnotil, že mohlo dojít ke střetu vozidel s ohledem na provedené dokazování, pak žalobce namítá, že i kdyby k tomuto střetu vozidel došlo, nedošlo ke vzniku škody na vozidle M. D. Z toho dovozuje, že nebyl dán materiální znak přestupku a přestupkové řízení vůči jeho osobě mělo být zastaveno. Ani s touto žalobní námitkou nemůže krajský soud se zřetelem ke shora uvedeným listinným důkazům souhlasit. To, že ke střetu vozidel došlo, prokazují svědecké výpovědi J.P., policisty Bc. M. T., protokol o nehodě s fotodokumentací, jakož i znalecký posudek znalce Ing. A. K., PhD. Jak shora uvedeno, k dopravní nehodě druhý účastník M. D. vypověděl, že když vycházeli společně se svědkem P. z budovy v areálu opavské nemocnice k vozidlu, viděli ve vzdálenosti 2-3 metrů auto, které vyjelo a narazilo do jejich vozidla a poté žalobce popojel dopředu, z vozidla vystoupil a tvrdil, že se v podstatě nic nestalo. Svědek J. P. mimo jiné uvedl, že viděl vycouvávat vozidlo a náraz do pravé přední části vozidla M. D. Z výpovědi policisty Bc. M. T. vyplynulo, že bylo provedeno ohledání obou vozidel, na vozidle Škoda byla zjištěna prohlubeň na pravém nárazníku a nějaký otěr na pravém rohu nárazníku. Na druhém vozidle byl zjištěn otěr na tažném zařízení. Co se týče znaleckého posudku Ing. A. K., PhD., z něho vyplývá, že znalec hodnotil tvrzení svědků P. a T. i M. D. jako technicky přijatelná a shledal jako odpovídající stopy na vozidle Ford Mondeo, tj. otěr na tažném zařízení a Škoda Octavia – přední a boční část nárazníku. V neposlední řadě ze znaleckého posudku vyplynulo, že žalobce mohl při řádném přesvědčení se o situaci za sebou vozidlo před zahájením couvání vidět a zabránit nehodě zastavením v dostatečné vzdálenosti. V posudku se také podává jako techniky přijatelný závěr, že při couvání vozidla Ford Mondeo z parkovacího místa došlo k nárazu do odstaveného vozidla Škoda Octavia, při kterém by vznikly stopy na tažném zařízení vozidla Ford Mondeo a předním nárazníku vozidla Škoda Octavia. Zhodnocením těchto důkazů krajský soud ve shodě s žalovaným uzavírá, že k nárazu vozidla Ford Mondeo řízeného žalobcem do zaparkovaného vozidla Škoda Octavia došlo. Krajský soud proto nemůže souhlasit s žalobní námitkou, že žalobce trvá na tom, že nedošlo ani k doteku vozidel, když na svém vozidle parkovací senzory, které nevydávaly v inkriminované době nepřetržitý zvuk, neboť (jak je rovněž uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí) samotná skutečnost, že je vozidlo vybaveno těmito senzory nemůže vyloučit, že se řidič s takto vybaveným vozidlem dopustí dopravní nehody naražením do jiného vozidla či překážky. Není možné také přihlídnout k žalobcově námitce, že i kdyby soud považoval za prokázaný dotek či otěr vozidel, nedošlo k naplnění formální stránky přestupku, neboť dotek vozidel neohrožuje majetek jiných osob ani majetek vlastní, není-li způsobil přivodit škodu. V tomto směru je nutno zdůraznit, že i když byl rozsah škody malý či nepatrný neznamená to, že se žalobce nedopustil vytykaného přestupku podle ust. § 125c odst. 1, písm. k) zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Rozsah způsobené náhrady škody pak může být jedním z faktorů při úvaze o výši sankce

uložené za tento přestupek. Poukazoval-li žalobce v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009 č.j. 5As 104/2008-45, jde o zcela nepřiléhavé srovnání, neboť zmíněný rozsudek řešil otázku překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené právním předpisem nebo dopravní značkou.

Pokud jde o žalobcovy námitky, které vznesl proti závěru správních orgánů týkajících se hodnocení přestupku, kterého se měl dopustit M. D., pak ani tyto námitky krajský soud nepovažuje za důvodné. V místě, kde stálo vozidlo M. D., se předpokládá zastavení vozidel ve směru jízdy vpravo u pravého okraje vozovky. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně se uvádí, že se v tomto místě vozidla rychlé záchranné služby nepohybují a že sanitní vozy jezdí v areálu jinými trasami. Za zásadní krajský soud považuje to, že příčinou, v této věci projednávané dopravní nehody, nebylo zastavení vozidla M.D., jelikož střet vozidel byl způsoben couváním žalobce, které vedlo k nárazu do druhého vozidla. V tomto směru ani další odkaz na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně žalobcem poukazovaný rozsudek sp. zn. 6As 65/2004 ze dne 26.10.2005 není přílehavý, neboť se týkal problematiky nedovoleného parkování vozidla na vyhrazeném parkovacím stání.

Ze shora uvedených důvodů není proto možno souhlasit s názorem žalobce, že žalovaný jako odvolací správní orgán porušil základní zásady zakotvené ve správním řádu, konkrétně ust. § 2 odst. 1 a odst. 4, které mu žalobce v závěru své žaloby rovněž vytýkal. Krajský soud proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 4. prosince 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce